

Mál nr. 304/2010

M
og
Vátryggingafélagið V-1 v. ábyrgðartryggingar S
og
Vátryggingafélagið V-2 v. fasteignatryggingar vegna vatnstjóns

Vatn flæddi upp um vatnslás í vaski á neðri hæð húss þ. 16.9.2008.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 30.9.2010 ásamt fylgiskjölum 1-3
2. Bréf V-1 dags. 13.10.2010.
3. Bréf V-2 dags. 18.10.2010 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

M segir að vatn hafi flætt upp um vatnslás í vaski í eldhúsi á neðri hæð húss síns þegar mikið vatnsveður gekk yfir. M telur að lagnir bæjarins hafi ekki náð að flytja vatnið sem fór um lagnakerfið og hugsanlega hafi verið stífla í lagnakerfi bæjarins eða það ekki haft undan vatnsflaumnum. M bendir á að tryggingarfélögin sem í hlut eiga hafi ekki sýnt fram á að tjónið stafi ekki af stíflu í lagnakerfi en hljóti að hafa sönnunarbyrðina fyrir því. Þá vísar M til þess sem segir á heimasíðu V-2 um vatnstjónstryggingar.

V-1 hafnar bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu S og segir almennt talið að ástand lagna á svæðinu sem um ræðir sé gott og ekki verði séð að tjón M megi rekja til athafna eða athafnaleyfis S og tilvik M sé eina tilvikið sem upp hafi komið á svæðinu. Þá segir V að ekki sé um það deilt að stífla hafi myndast í umræddri lögn en orsök þess sé ókunn og í öllu falli sé ekki sýnt fram á að S eigi þar neina sök og því skilyrði skaðabótaábyrgðar ekki fyrir hendi hvað S varðar.

Af hálfu V-2 er vísað til 19.1.gr. vátryggingaskilmála þar sem segir að vátryggingin bæti ekki skemmdir af völdum þess að lagnir geti ekki flutt allt það vatn sem berst. Vátryggingin bæti þó slíkar skemmdir ef þær verði raktar til þess að leiðsla stíflast eða springur innanhúss. Þá vísar V-2 einnig til ákvæða 19.2.gr. vátryggingaskilmála þar sem segir að vátryggingin bæti ekki tjón vegna utanaðkomandi vatns samkvæmt frekari skilgreiningu í greininni. Bent er á það af hálfu V-2 að vatnslögn hafi ekki gefið sig innan veggja húss M og þar sem engin stífla hafi verið til staðar innan veggja fasteignarinnar sé tjónið ekki bótaskylt úr fasteignatryggingunni sem M hefur hjá V.

Álit.

Gögn málsins eru mjög takmörkuð en af þeim gögnum sem liggja fyrir í málinu er ekki sýnt fram á bótaskyldu af hálfu S eða starfsmanna S. Miðað við fyrirliggjandi gögn á M því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu S hjá V-1. Þá á M ekki rétt á bótum úr fasteignatryggingu sinni hjá V-2 þar sem skilyrði bótaskyldu eru ekki til staðar miðað við ákvæði 19.1 og 19.2. gr. vátryggingaskilmála.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu S hjá V-1 og M á ekki rétt á bótum úr fasteignatryggingu sinni hjá V-2

Reykjavík 2.11 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.